

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 15den MEI 1841. N. 20.

Aanspraak van Mr. M' Queen op een publiek diné, hetwelk ter zyner eere te Demerary gegeven is.

Nadat de President, Mr. Rose, met weinige woorden de gezondheid had ingesteld van Mr. M' Queen, als van een oud en beproefd vriend van de West-Indiën, en als verbonden met de nieuwe Koninklyke-Post-stoompakket compagnie, stond Mr. M' Queen op en sprak aldus:—

Myn Heer de President en Myne Heeren! Ik betuig U mynen hartelyken dank voor de vriendelyke en vleijende manier, waarop myn welzyn in een zoo talryk en aanzienlyk gezelschap is opgenomen. Het is nu 43 jaren, sedert ik met de W. I. kennis maakte. Daar begon ik in vorige dagen myn leven en daar waren eenige myner meest geliefde verbindtenissen en de warmste vrienden myner jeugd. Ik was in een langen en moeijelyken stryd gekomen, toen ik de privilegien en het karakter der kolonisten verdedigde, terwyl zy werden aangevallen, ofschoon ik de zaak der slaverny niet ondersteunde, en zy die my myne handelingen niet betwisten of myne bewyzen konden beantwoorden, deden een aanval tegelyk op my en op myne familie met lastertaal en beschuldiging. Ten laatste werd ik daaraan gewoon M. H.! Ik gevoelde, dat ik slechts myn pligt deed, en het zou eene verzaking van myn pligt geweest zyn, wanneer ik de waarheid kennende, haar had gemeen gemaakt. Onder dezelfde omstandigheden, zou ik hetzelfde wederom doen. Maar het is niet waarschynlyk,dat diezelfde omstandigheden weder zullen geboren worden, en terwyl ik uit opregte beweegredenen de laatste was in het bieden van tegenstand, zoo wil ik nu de eerste zyn om te trachten om het voorval, hetwelk plaats gehad heeft voor U allen voordeelig te maken, en dit op de volkomenste wyze te bewerken. Gy zyt my niets verschuldigd M. H.! Ik had het geluk uwe omstandigheden beter te kennen dan uwe vyanden ze kenden, en ik was bestemd myne kennis aan de wereld medetedeelen. Ik heb van de gelegenheid gebruik gemaakt om met eenigen uwer ergste tegenstrevers te spreken, en my van hunne gevoelens en uitzigten verzekerende heb ik hen op eenen weg ontmoet M. H.! op welken ik niet verwacht had hen te zullen ontmoeten. Ik heb hen gebeden,dat zy hun uiterste best zouden doen om een eind te maken aan alle verdere vervolgingen met opzigt tot de kolonien, en heb hun gezegd, dat even als zy te voren zich tegen U hadden aangekant, zy, nu zy hun plan bereikt hadden, niet meer verhinderd moesten worden om uwe belangen te bevorderen. En ik moet zeggen M. H.! dat velen der genen, welke vroeger uwe ergste vyanden waren, uwe beste vrienden geworden zyn, en dat ik eene opregte en zeer ondubbelzinnige verklaring van hun bekomen heb, dat zy gereed waren om U te ondersteunen en U te verdedigen tegen degenen, die gy alleen te vreezen hebt, nam. de planters van suiker in vreemde landen. Ik heb een groot aandeel gehad in eene briefwisseling met hen, en alle hunne mededeelingen zyn genoegzaam voldoende voor de toekomstige vrede en voorspoed van de West-Indiën, en wanneer er geen voordeel gedaan wordt met dezen vriendschappelyken geest, moet ik ronduit zeggen, dat het de schuld van de West-Indische ingezetenen zelf is, en niet van ons. Myn vriend Mr. Rose heeft toespelingen gemaakt op eene zekere Compagnie, die zich in een plan vereenigd heeft, om U het voordeel van eene stoom-vaart communicatie te verschaffen tusschen de West-Indiën en het Moederland. Omtrent het voorgestelde plan schroom ik niet te zeggen, dat het geheel het myne is, in al deszelfs deelen het myne. Drie en een half jaar geleden heb ik een plan van gemeenschap, niet alleen met de West maar ook met de Oost-Indiën aan het gouvernement onderworpen. Het was door my geheel aan het gouvernement voorgelegd en door hetzelve goedgekeurd. Echter vond het gouvernement, dat het voordeeliger zyn zou, wanneer eene Compagnie met hetzelve een verdrag aan ging voor de uitvoering der pligten, dan dat het zelf die op zich zou nemen. De schikkingen door my voorgelegd werden door het gouvernement goedgekeurd. Daarmede eindigen myne verdiensten. Met groote voldoening heb ik dit doorgezet, want ik vond een gouvernement, dat gestemd was om my een genegen oor te leenen. Het zou onbillyk zyn, wanneer het niet gezegd wierd, dat het Britsch gouvernement alle gewilligheid getoond heeft om den maatregel voortestaan. By gelegenheid van het laatste onderhoud dat ik gehad heb met den Heer Spring Rice, den Kanselier van den Exchequer, zeide hy my, "Ik geef er myne goedkeuring aan. Het zal eene groote opoffering onzer finantien veroorzaken, maar het zal toonen, dat wy niet onopmerkzaam zyn op de belangen van de West-Indiën, en met blydschap wil ik eene kans daarstellen, die hun voordeelig zal zyn." Het ontwerp werd op eens beslist, en het kapitaal der Compagnie was opgenomen, en ik heb zoo voldaan als gy denkt,dat geen gouvernement ooit eene grootere gunst aan deze kolonie bewezen heeft. Zonder den bystand van de Heeren Spring Rice en Baring, den Kanselier van den Exchequer, en van den Heer Wood, den Secretaris der Admiraliteit, zouden wy niet in staat geweest zyn een plan als dit tot rypheid te doen komen. Het zou noodwendig geheel vervallen zyn. Maar dit is nog niet alles. Zelfs de bescherming van het gouvernement zoude niet voldoende geweest zyn, ten zy ik in staat geweest ware het geld optenemen, en ik zeg U met voldoening, dat hetzelve voorkomend was, geenszins met uitzigt van voordeel voor zich zelf, maar met het oogmerk om de kolonie van dienst te wezen. In de eerste plaats, en misschien ten laatsten dat het in hare magt zyn zou wezenlyk alzoo te doen.

Gy zult verwachten, dat ik met opzigt tot andere onderwerpen iets zeggen zal. Groote moeijelykheden omringen U. Daar zyn omstandigheden in uwe gesteldheid en in den toestand van het Moederland, welke uwe gezette en ernstige aandacht vereischen. Let op den toestand, waarin Groot Brittannie verkeert met betrekking tot den invoer van vreemde suiker, die niet afgeschaft kan worden, in weerwil van den tegenstand, die uwe vrienden in Engeland maken. Ik vrees, dat gy beiden teleur gesteld zult worden. Dit zyn de omstandigheden, welke ik U voor de aandacht breng, niet om U te ontmoedigen, maar om U vooraf te waarschuwen. De bevolking van Engeland verkeert in een toestand van weergalooze moeijelykheid. Ik heb berigten in myn bezit, die het te kort aantoonen. Er is een te kort van 40,000 vaten suiker voor het verbruik des lands. Hoe is dit te gemoet te komen en waarmede aan te vullen? Gy hebt dus, met de tegenwoordige hooge pryzen, de opbrengsten van uw land tegen U, want wat de vermindering der regten op de Britsche suiker aangaat, daarop heb ik niet de minste hoop. Het Huis der Gemeente is met de meest mogelyke eenparigheid tegen het denkbeeld, dat de vermindering der regten de opbrengt zou doen toenemen. Ja zelfs, ik heb het gezag van een man die, in de praktyk by uitstek kundig is, voor my om te zeggen, dat men zeker de regten op de vreemde suikers verminderen zal, maar dat men die op de Britsche suikers moet laten blyven zoo als zy zyn. Doch er is eene andere zaak. Engeland heeft de magt niet om weerstand te bieden aan den aandrang van buiten. Daar is de handel met Brazilie. Ik meende, dat het Britsch Gouvernement in staat was, om het tractaat, dat ten einde liep, te vernieuwen. Het Britsch gouvernement zeide "Wy zyn genegen om, op dezelfde bepalingen als te voren, met U te handelen." Maar tot myne verwondering verneem ik, dat het gouvernement van Brazilie op eene beslissende wyze te kennen gegeven heeft, dat het dit traktaat niet wil vernieuwen, dat het niet langer wil, voor drie millioen p. st. aan waarde, onze goederen van ons nemen. Maar de beschermende regten mogen opgeheven worden, en wat verdrag het U ten laatsten ook gelukken zal te maken met het volk van Engeland, ik vrees, dat het eene moeijelyke zaak zyn zal, want zy kunnen buiten U. Zy willen beweren, dat allen op een gelyken voet gesteld zyn, en dat daarom de suiker van Porto Rico, Cuba en Brazilie moet worden toegelaten. Derhalve is er nog geen groot gevaar voor U, terwyl gy eenparig de kennis, welke het Engelsche volk van U bezit, kunt vermeerderen en versterken. Ik heb met Sir Thomas Buxton gesproken en hem gewaarschuwd tegen het voornemen, dat er bestaat om vreemde suikers intevoeren, en ik heb hem en zynen aanhang gebeden om dit met alle mogelyke magt te-

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Mei 1841.

ALZOO de persoon van BARTHOLOMEUS SENIOR jr., burger en ingezeten alhier, zich by rekwest aan den Hoog Edel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de door het Gouvernement dezes eilands aan hem in eigendom overgedragen lands slaven met namen BALMINA ISENIA en JOHANNES GIRIGORIE, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slaven mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 Mei 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 22 dezer als, volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 20½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, &c. eene hoeveelheid van meer of min *zes duizend ponden tarwe meel*, gaaf en goed, leverbaar in het Magazyn, zoo zal aan den voordeeligsten inschryver voor het Gouvernement die leverancie worden verleend. Zullende de biljetten van inschryving op Maandag, den 17 dezer, tot des voormiddags te elf ure, ter Administratie van financien worden aangenomen.

Curaçao den 13 Mei 1841.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings maakt aan de ingezetenen bekend, dat het gedurende de maanden Mei, Juny, July en Augustus verboden is, de vischsoort *Sardyn* of *Sardientje* genaamd, te verkoopen, uittedeelen en ter spys te geven, en deelt hun mede, dat de overtreder dezer bepaling ten strengsten naar het voorschrift der wetten zal vervolgd worden.

Curaçao den 14 Mei 1841.
De Prokureur des Konings voormeld.
Mr. H. W. DE QUARTEL.

WAARSCHUWING.

DE Prokureur des Konings ontwaard hebbende, dat eenige ingezetenen strydig handelen met de bepalingen en den geest der publicatie van Zyne Excellentie den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, dd. 22 October 1810, welke op den 22 Mei 1821, geamplieerd en eenigzins gewyzigd is geworden door eene nadere verordening, waarby de eigenaren van kanoos

1. verboden zyn, om de bedoelde vaartuigjes, voor zoo verre dezelven in de Stads Wyk- of districten voorhanden mogten zyn, langs het strand aan de Overzyde en op Pietermaay, met uitzondering nogthans van die plaatsen, welke tot het bedoelde einde door de uitgeduidde wet aangewezen zyn geworden, te houden,
2. bevolen zyn geworden, de gezegde kanoos, voor zoo verre zy in de buiten distrikten aanwezig mogten zyn, onder slot te houden,

heeft het noodzakelyk geacht, ter handhaving dezer allezins doelmatige maatregel, den belanghebbenden te kennen te geven, dat alle handelingen, welke van heden af te rekenen gepleegd mogten worden, strydig met de kennelyke strekking der hierin aangehaalde wettige voorschiften, ter kennisse der regterlyke magt zullen gebragt worden, ten einde derzelver overtreders, door de bereids vermelde publicatie van 22 October 1810 vastgestelde straf, mogen bedwongen worden.

Curaçao den 10 Mei 1841.
De Prokureur des Konings voormeld,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

OPROEPING.

DEGENEN, welke op den 12 dezer voor de Commissie van doleantie, geene bezwaren tegen den aanslag van het Eenpercent patentregt, over het 1ste kwartaal d. j., hebben ingebragt, worden hierby opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen vóór of uiterlyk binnen den tyd van acht dagen, van heden afterekenen, te komen betalen, ten einde alle onaangename regtsvervolgingen tot inning derzelve voor te komen.

Curaçao den 13 Mei 1841.
De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.

HEDEN beviel van een Zoon, A. B. T. GIBBES, Echtgenoot van
D. A. DU CLOUX,
1e. *Luit. by het Batt. Jagers No.* 27.
Curaçao den 8 Mei 1841.

*** *GETROUWD.*
T. SOUWER
EN
E. A. GERBER.
Curaçao den 12 Mei 1841.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MEI 1841.

V. M. Woensdag den 5 te 9 u. 29 m. 's morgens.
L. K. Donderdag den 13 te 11 u. 45 m. 's morgens.
N. M. Donderdag den 20 te 7 u. 8 m. 's avonds.
E. K. Donderdag den 27 te 10 u. 34 m. 's morgens.

Verleden Donderdag, den 13 dezer, is van Suriname over de eilanden St. Eustatius en St. Martin, binnen deze haven aangekomen Z. M. Brik VENUS, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant F. A. JÖHR; en op gisteren Z. M. Transportschip DORDRECHT, gekommandeerd door den kapitein luitenant ter zee C. VAN DER HART, ook van Suriname.

Wy hebben by deze gelegenheden geene Surinaamsche Couranten ontvangen.

Het *Etat-major* van de VENUS bestaat als volgt:

Kapitein Luitenant ter Zee Kommandant, F. A. JÖHR.

Luitenant ter Zee 1ste klasse, 1ste Officier, J. H. VOLMER KNOLLAERT.

Luit. ter Zee 2e. kl. C. VAN DER HART.
„ „ „ 2e. „ J. VAN DER STRAATEN.
„ „ „ 2e. „ P. BEELAERTS VAN EMMICHOVEN.
Adelb. 1e. kl. C. W. A. VAN VALKENBURG.
„ 1e. „ J. F. A. JÖHR.
Chirurgyn Maj. 3e. rang L. W. BRUSSEL.
„ 3e. kl. C. F. T. HOMMEL.
Schryver en Victualiemr. 3e. kl. J. GEEL.
Adjunct Schryver W. C. OLIVIER.
Scheepsklerk J. W. VAN DER WULP.

In den loop dezer week hebben wy berigten uit Europa ontvangen tot den 1 April. De uitzigten op het behoud van den vrede waren beter dan te voren. De vrees, die de vorsten van het heilige verbond hebben voor de gevolgen van eenen oorlog met Frankryk en de onvriendelyke betrekkingen tusschen Engeland en Noord Amerika hebben deze mogendheden bewogen om den Sultan aanteraden iets toe te geven, namelyk den Pacha van Egypte de vryheid te laten om zelve onder zyne kinderen zyn opvolger te benoemen. Het is dus niet het gevoelen van redelykheid, welke deze mogendheden tot dien stap heeft bewogen, doch wel de vrees voor den algemeenen oorlog.

De Engelschen gevoelen het wel, dat men de kennis der egyptische oudheid aan de Pacha verschuldigd is: want had deze Pacha niet zoo vroegtydig aangevangen dit schoon land uit de handen der Mamelukken te verlossen, dan waren alle gedenkteekens der egyptische oudheid thans reeds lang verdwenen; doch de staatkunde vraagt niet naar regt en billykheid, maar raadpleegt alleen het eigen belang.

Rusland had tot Maart 1840 de belangen van den Pacha gehandhaafd, doordien hetzelve niet gaarne zag, dat een ryk, hetwelk den sleutel van den uitweg van Ruslands handel heeft, groot en magtig is; doch by het verdryven der Carlisten uit Spanje moest de Pacha het ontgelden; deze moest als rebel tegen zynen wettigen souverein gestraft worden, en Brunow werd van Petersburg naar Londen gezonden met het ontwerp van het traktaat van den 15 July. Dit was juist het geen Engeland zoo lang had gewenscht, en de Pacha zoude thans geheel vernield zyn geworden, wanneer Frankryk zich niet zoo zwaar hadde gewapend. De staatkunde van Rusland vereischt, dat het turksche ryk niet te magtig wordt; derhalve is het in te zien, dat de opvolgers van den tegenwoordigen keizer nimmer zullen toelaten, dat het erfelyke pachalaat van Egypte vernietigd wordt. De zwarigheden zyn echter nog niet geheel opgelost. Zoolang de Sultan de benoeming der staf officieren der egyptische land- en zeemagt voor zich behoudt, dan heeft de Sultan het in zyne magt om den Pacha naar goedvinden te vernielen; dan bestaat het erfelyke pachalaat maar alleen in schyn.

Men ziet reeds de trouwloosheid van den Sultan in het misbruiken van de goede trouw van den Pacha, aangaande het traktaat tusschen dien Pacha en Commodore Napier. Hier in werd bepaald, dat het pachalaat van Egypte erfelyk zou zyn. In het woord erfelykheid is van eene dinastie ligt opgesloten, dat het bestuur van eenig gewest aan den oudsten zoon overgaat; doch de Sultan legt dit traktaat zoodanig uit, dat het pachalaat na den dood van Mehemet vakant komt en hy die van zyne familie kan benoemen, welke hy goedvindt. Het besluit van den Sultan werd daarin door alle onpartydigen beschouwd als eene schennis van de goede trouw en een bewys van onopregtheid van den Sultan; of beter de Sultan is een jongen, die zich laat regeren door Redshid Pacha, de gezworen vyand van Mehemet-Ali.

De berigten uit Nieuw Grenada zyn belangryk; het lang verwachte beslissende gevecht heeft dan eindelyk plaats gehad.— Zoo als bekend is, had Carmona zich te Ocaña in eene versterkte positie geplaatst; Herran, zyne tegenparty, was tot op een kleinen afstand van die stad genaderd, maar durfde hem niet aantasten, waarschynelyk ook om reden, dat de Federalisten eene scheepsmagt op de rivier de Magdalena hadden, terwyl de Centralisten eene scheepsmagt geheel outbraken. Herran bleef dan dertig dagen in de nabyheid van Ocaña en ziende, dat hy niets kon verrigten, gaf hy het bevel over aan Mosquera en keerde naar Bogota terug. Mosquera ziende, dat er aan de zyde van Ocaña niets te verrigten was, wendde zich naar Cucuta, en het gelukte hem deze stad en omliggende landstreek te onderwerpen. Het bezit van deze landstreek was eene belangryke aanwinst voor de Centralisten, daar zy zich door middel van dezelve in gemeenschap stelden met het meer van Maracaibo en by gevolg met de zee; zynde de zuidelyke provintien door den opstand van het kustland te voren van alle gemeenschap met de zee verstoken. Carmona kon derhalven zyne tegenparty niet in het bezit dier streek laten, maar begaf zich met zyne gansche magt derwaarts en nam ook werkelyk den 17 Maart op nieuw bezit van Cucuta. Hier zynde ontving hy eene missive van Mosquera, waarin te kennen werd gegeven, dat de Generaal Herran met eene groote meerderheid van stemmen door het Congres te Bogota tot President was verkozen, en dat er besloten was eene nationale Conventie byeen te roepen, waarby de provintien van Nieuw Grenada hunne belangen konden inbrengen om de Constitutie naar derzelver behoeften te veranderen, weshalve

Carmona uitgenoodigd werd om den broedermoordende oorlog te staken en in deze byeenkomst deel te nemen. Carmona was echter te zeer van de overwinning verzekerd; volgens zyne depeches, in de *Telegrafo* van Cartagena geplaatst, dacht hy tegen het einde van April zyne zegevierende vanen reeds in de hooge bergvlakte van Bogota te zullen planten.

Beiden Mosquera en Carmona vaardigden eene proclamatie uit voor hunne krygsmagt, dezelve aanmoedigende om dapper te stryden, daar zy Venezuela als getuigen hunner daden voor zich zagen liggen. Dit gevecht heeft dan ook plaats gehad op den 30 Maart in de vlakte van Chinacota, op de venozolaansche grenzen.

De byzonderheden van dit gevecht zyn ons niet onder de oogen gekomen, maar de uitslag was, dat Carmona gekwetst zynde met eenige manschappen, die hunne wapenen hadden weg gesmeten, zich op venezolaansch grondgebied had gered.

Dit overschot zyner krygsmagt, hetwelk naar luid van eenen brief uit Rio-de-la-Hacha wordt opgegeven te bestaan uit 40 officieren en 100 manschappen, heeft te Maracaibo een vaartuig afgehuurd om dezelve naar St. Martha overtevoeren. Carmona is overland gereisd.

Na de tyding der nederlaag van Carmona is men in de kuststeden druk bezig om op nieuw troepen te ligten en in den wapenhandel te oefenen. Tot nog toe waren de vreemdelingen niet opgeroepen geworden. Mosquera was in het begin van Mei twee á drie dagen reizens van Rio-de-la-Hacha verwyderd.

De nieuwe President Herran was met 800 man in aantogt op de provintie Antioquia; doch hy werd in zyne krygsverrigtingen belemmerd door de vyandelyke scheepsmagt onder Rafetti te Honda.

Obando, die na zyne neerlaag het gerucht had doen uitstrooijen, dat hy gesneuveld was, ten einde tyd te hebben om in zyne schuilplaats zyne wonden te doen genezen, is op nieuw verschenen, heeft een aanval op de stad Popayan gedaan en is afgeslagen geworden. Er waren in de Caracas Couranten geene verdere tydingen van Nieuw Grenada.

'S GRAVENHAGE, 26 *Feb* Naar men verneemt heeft Z. M. den baron A. M. von Rothschild, te Frankfort, benoemd tot ridder van den Nederlandschen Leeuw.

'sGRAVENHAGE, 2 *Maart*. Naar men verneemt heeft Z. Exc. de minister van staat, de baron van Zuylen van Nyevelt, ll. Zondag den eed in handen van Z. M. afgelegd, als belast met de directie van de Hervormde eeredienst enz., en heeft hy gisteren zyne nieuwe functien aanvaard.

AMSTERDAM, 1 *Maart*. In het *Weekblad van het Regt* wordt krachtig ondersteund een denkbeeld voorkomende in een opstel, dat onlangs in het *Regtsgeleerde Byblad*, geplaatst is. De schryver van dat opstel zou het namelyk, in afwachting der invoering van het sedert lang verwachte nieuwe Wetboek op het Strafregt, wenschelyk achten, dat er eene transitoire wetsbepaling wierd daargesteld, waarby de straffen van geeseling en brandmerk, van nu tot aan de invoering van het bovengemeld nieuw wetboek, door andere wierden vervangen.

"Het is dat denkbeeld—zegt het *Weekblad*, dat wy met al ons vermogen meenen te moeten toejuichen en ondersteunen. Het is reeds veel meer dan tyd, dat men aan zulk eene wet denke, de Nederlandsche Natie kan niet nog eenige jaren geschandvlekt blyven, door provisionele geeselpalen en brandyzers.

"Meer hebben wy niet te zeggen. Wy hopen, dat onze wensch zal ondersteund worden door al wat edel en vryzinnig denkt in ons land; wy rekenen vooral op de hulp en medewerking van de organen der vrye drukpers. Wy twyfelen er niet aan, of de Koning den algemeenen wensch kennende, zal zich haasten dien te vervullen. Z. M. zal zich daardoor zeker eenen schoonen lauwer vlechten, die in niets zal behoeven onder te doen voor kroonen en kransen, op het veld van eer behaald."

AMSTERDAM, 3 *Maart*. Behalve dat de Hollandsche YzerenSpoorweg-Maatschappy bereids een aanzoek heeft beproefd om de Station by deze stad tot zeer naby de Willemspoort te mogen verleggen, verzekert men, dat men ook gezind is om op de hoogte van Halfweg ter lengte van 600 ellen nog een tweede spoor te leggen, ten einde op gelyke uren een trein van de beide steden te kunnen doen vertrekken, die elkander op die hoogte zouden moeten kruisen. Wat de verlenging van den weg naar Zuid-Holland aangaat, moet de Maatschappy reeds, by minnelyke schikking, eenige percelen hebben aangekocht. Zoodra de weergesteldheid zulks zal gedogen, zal er ook wel een aanvang worden gemaakt met de werkzaamheden voor de brug over het Spaarne, welker bouw tot de kolossale werken behoort.

— Behalve dat met den 1sten dezer de dienst der omnibussen is hervat, wil men weten, dat er wederom sprake is van eene tweede onderneming van dien aard.

— Het stedelyk bestuur van 'sGravenhage heeft ter kennisse van het publiek gebragt, opdat een ieder zich voor de nadeelige gevolgen zou kunnen wachten, dat aan Hun Edel Achtbare gebleken is, dat tot vervaardiging van *groen* en *geel* gekleurde suiker, waarvan Banket- en Koekbakkers zich tot het versieren van suikerwerken en koek bedienen, minerale verwstoffen, voor de gezondheid schadelyk, gebruikt zyn; waarvan zich de dadelyke gevolgen dezer dagen in twee ziektegevallen van kinderen, die van de bedoelde suiker gegeten hadden, hebben voorgedaan. Er zyn dienvolgens de vervaardigers van zoodanig gekleurd suikerwerk, in hun en in het algemeen belang, op de schadelykheid van de daartoe gebezigde kleurstoffen aandachtig gemaakt.

BERLYN, 20 *Feb*. Eenige vreemde dagbladen hebben ten onregte gemeld, dat ook de Nederlandsche gezant by het Pruissische hof, de graaf de Perponcher, by de huwelyks-inzegening van den graaf van Nassau met de gravin d'Oultremont, tegenwoordig was geweest. De gezant had daartoe geenerlei aanleiding, vermits hy by deze plegtigheid, noch zynen vorst noch zyn land te vertegenwoordigen had. Dit laatste is zelfs by voortduring vyandig gezind tegen het nu voltrokken huwelyk, en eenige hier aanwezige voorname Hollanders willen thans volstrekt eene zamenkomst met hunnen voormaligen Koning vermyden. Deze oppositie is schynbaar onbegrypelyk en kinderachtig, doch zy verklaart zich eenigermate, wanneer men de Hollandsche patriotten hoort zeggen: "Tien jaren lang hebben wy goed en bloed veil gehad om onzen Koning in zynen stryd tegen België te ondersteunen; wy bragten met genoegen elk offer, niet omdat wy eene restauratie verlangden, niet omdat wy België weder met Holland wenschten vereenigd te zien, maar omdat onze eer door de Belgen gekrenkt was, en omdat wy die offers als een blyk van liefde jegens onzen Koning beschouwden.—Is dit nu onze liefde beantwoorden, wanneer thans eene Belgin, en nog wel een lid dier familien, welke Hollands eer het levendigst krenkte en het diepst ondermynde, de gemalin eens nakomelings van Willem den Zwyger wordt.?" De jonggehuwde is aan ons hof onder den titel van Gravin van Nassau, doch met de byvoeging: "voor het tegenwoordige" voorgesteld geworden; men schynt derhalve ten gevolge eener onderhandeling met den thans regerenden Koning der Nederlanden nog eene verandering van titel te verwachten. De Graaf van Nassau heeft verklaard, dat hy jaarlyks en ook ditmaal tegen Paschen naar den Haag reizen zou, om aldaar het Heilige Avondmaal te gebruiken. De stemming des lands by zyn wederverschynen aldaar zal den graaf doen beslissen of hy aldaar langer blyven, dan wel zich op zyne bezittingen buitens lands terugtrekken zal.

ELBERFELD, 25 *Feb*. Onze *Zeitung* behelst den volgenden brief uit Nederland:

"Het is thans uit eene goede bron bekend, dat de Koning van Holland het den 18den Juny 1827 met de Roomsche curie gesloten concordaat en de daartoe behoorende verordeningen wil in volvoering brengen, in zoo verre dit, na de scheiding van Belgie, mogelyk is. De graaf de Celles en de gezantschaps secretaris Germain hebben hetzelve eenerzyds, de kardinaal Cappellari (de tegenwoordige Paus) en Cappaccini anderzyds, in den naam van Paus Leo XII, onderteekend, en de bekrachtigingsbulle *quod jum diu maximis* volgde spoedig daarop, namelyk den 16den September 1827. Vroeger had het door den consul Bonaparte met Pius VII gesloten Fransche concordaat gegolden. Het concordaat zelf bestaat uit drie artikelen, naar welke iedere diocese haar domkapittel en haar seminarium heeft, en bovendien de aartsbisschoppen en bisschoppen door het domkapittel verkozen worden, hetwelk echter bevorens aan den koning eene lyst der kandidaten moet voorleggen; mogten eenigen derzelven den koning niet welgevallig (*Minus grati*) zyn, zoo moeten deze van de lyst geschrapt, en eindelyk de pausselyke bekrachtiging der verkiezing aangevraagd worden. De bekrachtigingsbulle heeft verdere bepalingen. Er zal een aartsbisdom Mechelen bestaan, waartoe 7 bisdommen, Luik, Namen, Doornik, Gent, Brugge, Amsterdam en 's Hertogenbosch zullen behooren. Ieder domkapittel zal op eene waardige wyze uitgerust worden. By de eerste keuze zal de Paus zelf instellen, later het domkapittel. Alle geestelyken zullen hunnen wettigen landregent den eed van getrouwheid zweren: gehoorzaamheid en trouw, onthouding van iedere betrekking, iedere beraadslaging, iedere binnen- of buitenlandsche genootschap, waardoor de rust van den Staat konde benadeeld worden, en als zoo iets hen mogt ter kennisse komen zullen zy dan daarvan den koning verwittigen. De bisschoppen verkiezen zelven zich hunne vicarissen-generaal. By ieder domkapittel bestaat een seminarium, de rectoren en professoren worden door de bisschoppen benoemd en ontslagen, de daarin opgenomen geestelyken worden insgelyks, naar bisschoppelyke beslissing, ontslagen; slechts het geld daartoe zal de koning geven. De bisschoppen ordenen de parochyen en stellen de priesters aan, de dotatie daartoe verleent de staat. In December 1829 verkondigde de Koning, dat allerwege daaraan was gevolg gegeven; de latere scheiding en vele hindernissen stoorden daarna de volvoering in Holland zelven, hetwelk dus vermoedelyk twee bisdommen, Amsterdam en 's Bosch, verkrygt. Wat van het, sedert eeuwen door de pausen niet erkende, bisdom Utrecht worden moet, zal waarschynlyk door nadere verordeningen worden vastgesteld."

FRANKFORT, 27 *Feb*. Uit Munster verneemt men dd. 23 dezer, dat nu ook de Bisschop van Paderborn, Vryheer van Ledebur, die zich naar Munster begeven had om insgelyks aan de, tusschen den Graaf Reisach en den Aartsbisschop van Keulen gevoerde onderhandelingen, deel te nemen, op zynen bisschoppelyken zetel van Paderborn is teruggekeerd. Men voegt er by, dat het ook dezen prelaat niet gelukt was, den Heer von Droste tot vrywilligen afstand van den aartsbisschoppelyken zetel van Keulen, en tot eenen proforma terugkeer naar Keulen onder de door Pruissische regéring gestelde voorwaarden, te overreden.

LONDEN, 27 *Feb*. Het Britsch leger is voor 1840—41 gebragt op 203,593 man van alle rangen, waarvan 121,121 in werkelyke dienst, en 29,070 in Indie. De raming der kosten van onderhoud enz. daarvoor is 6,258,306 £.

AMSTERDAM, 3 *Maart*. Een Engelsch dagblad berigt, dat gedurende den tegenwoordigen winter niet minder dan 245 kinderen zyn verbrand, omdat hunne ouders of opzigters hen by vuur hadden alleen gelaten.

(Vervolg van de eerste bladzyde.)

gen te gaan. Ik zeide, dat het hunne zaak was, en dat zy alleen in staat waren het land te bewegen en invloed op hetzelve te oefenen. Hy verzekerde my, dat zulk een tegenstand met al hunne magt gemaakt zou worden. Doch ik vrees het ergste, ik zie op de gevaren, welke U omringen, en daarin alleen zie ik de middelen om ze af te wenden, de vermeerdering van uwe arbeiders, en zulk een stelsel van dagloon, hetwelk U eene kans zal geven. En die Heeren te huis zullen met U zamen stemmen en met U mede werken, als zy uwe wezenlyke gesteldheid kennen. Zy kennen haar niet. Zy zeggen, dat nu dezelfde hoeveelheid suiker gemaakt kan worden als te voren, en daarom denken zy, is er zulk eene groote noodzakelykheid niet voor den invoer van landverhuizers; en gy kunt het gouvernement nimmer van deszelfs belemmering ontheffen, ten zy gy de Engelsche natie van dit denkbeeld afbrengt. Ik heb daadzaken onder uw oog willen brengen, welke ik met moeite heb leeren kennen, en welke ik uit bronnen te weten ben gekomen, die niet voor een ieder open staan, en zoo sterk als ik konde, heb ik ze op uw gemoed trachten te drukken. Gy maakt uwe berekening niet goed. Gy hebt het volk de meening doen omhelzen, dat vrye arbeid goedkooper is dan die van slaven. Uit dat beginsel moet gy handelen, anders moet gy bekennen of het niet goedkooper is, dat gy uwe kolonie hebt weggeworpen. Als gy het oog slaat op den kolonialen handel van Engeland, ziet wat eene vreesselyke kracht op de markten der wereld zich tegen U verheft! In Cuba, in Zuid Amerika! De onmetelyke eigendom in het bezit van onze speculateurs, op alle markten der wereld verhandeld en werk vindende voor onze manufacturiers. Ziet op hetgeen in Engeland tegen U ontstaat, de onmetelyke koloniale belangen tegen de uwe overgesteld. Daartegen hebt gy te stryden, en dat hebt gy te overwinnen.— Dat is derhalve het punt om dien aanhang, waarvan ik melding maakte, overtehalen tot uwe ondersteuning, door denzelven bekend te maken, dat, indien gy de moeijelykheden, die zich tegen U verheffen niet kunt overwinnen, zy naar waarheid £ 20,-000,000 hebben weggeworpen, en zy nog £20,000,000 daarboven zullen wegwerpen. Daar is het waar de schoen wringt. Daar is het dat alle partyen U zullen ondersteunen. Wat ik U van hunne gevoelens, meer dan iets anders wil hebben op het hart gedrukt, is dit, dat het lot van de werkende bevolking van dezelve afhangt, en dat hare toekomstige voorspoed en welvaart behoort te komen in alle hunne berekeningen. Ik heb U te lang opgehouden M. H.! Ik was ongenegen om te gaan zitten zonder U eenige der moeijelykheden van uwen toestand klaar te hebben voorgesteld. Ik wensch, dat gy ze in het aangezigt ziet, dat gy niet onverhoeds overvallen wordt. Ik heb gevraagd of ons volk de toelating van vreemde suiker met het geweten overeen kon brengen. Zy bekommeren zich weinig om het geweten, hunne gewetens zyn naar waarheid elastiek. Doch er moeten geschikte middelen worden aangewend om hen de waarheid te doen kennen. Het Engelsche volk kent haar niet. Sir Thomas Buxton schreef my in antwoord op een brief van my aan hem, en zeide, dat er volgens de berigten, die hy ingewonnen had, geen de minste noodzakelykheid zyn zou voor den invoer van vreemde suiker, in zoo ver er dit jaar suiker gemaakt werd als te voren. Het was een particuliere brief, maar ik trok er dit uit tot uw narigt en tot een leiddraad voor U. Ik hoop en vertrouw dat ik, door het werk, waaraan ik my nu gewyd heb, tot uw voordeel werkzaam ben, en dat eene zoo uitgebreide compagnie op het voordeel der kolonie uit zal loopen.— Ik hoop dat ik, dit voorspellende, de waarheid niet te na kom. Op den 19den dag zal de Pakket van Engeland hier komen. Op den 23sten dag zal zy van hier terug gaan naar Engeland. Op den 43sten dag zal zy in Engeland zyn met uw antwoord op uwe brieven. Tweemaal 'smaands zal er gemeenschap zyn met Nieuw York, en de keten zal zich uitstrekken tot het benedenste deel van de Golf van Mexico. Honderden van menschen, Myne Heeren! die U te voren nimmer zagen, zullen U bezoeken, en ik vertrouw, dat Demerary nog eene hoeveelheid suiker voort zal brengen, geevenredigd aan hare uitgebreidheid en aan haren grond. Ik hoop, dat de eerste stoomboot op den 21 October e. k., de verjaardag van den slag van Trafalgar, gereed zal zyn om Engeland te verlaten, zoo dat gy den een of anderen morgen ontwakende, een van die prachtige stoom-vaartuigen op de rivier zult zien liggen. Zoo er in ernst last gegeven was om de Bahama's en Demerary onder één gouvernement te plaatsen, wat zoudt gy te verwachten hebben, zoo lang zulk eene onkunde omtrent U de overhand had? Tot het laatste tydperk van myn leven zal ik met voldoening aan uwe welvaart arbeiden. Ik heb veel verpligting aan Demerary, en het zal myne schuld niet zyn, als haar voorspoed in landbouw en koophandel niet toeneemt. Het moet openbaar zyn, het zal myne schuld niet zyn, wanneer ik de West-Indiën of de belangen van dit land verwaarloosde.— (Mr. M' Queen, die overluid door allen was aangemoedigd, ging zitten onder aanhoudende toejuiching.) —*Guiana Times, Feb.* 3. —*St. Thomas Courant, Maart* 6.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Mei 1841.

BY dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie in dato 21 April dezes jaars No. 149, zyn met wyziging van hunnen vorigen titel van onder officieren by de werkzaamheden op het eiland Bonaire, aldaar geplaatst, als :

de Heer A. H. Steeling Leseur als opzigter van de eerste klasse

en

de Heeren G. Schotborgh Hz.

en

J. B. Schotborgh

als opzigters van de 2de klasse.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 30 April 1841.

ALZOO de persoon van JOHANNES HENDRIK LINGSTUYL, zich by rekwest aan den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie vervoegd heeft, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor het hem in eigendom aankomende slaven kind genaamd Maria Eleonora (door de wandeling Cleonisia) oud vier jaren, dochter van Maria Thomasa, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tyd de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING

aangaande de betaling der coupons voor de interesten der obligatien ten behoeve der zoutpannen in het Rifwater alhier.

AAN de daarby belanghebbenden wordt op last van het Gouvernement kennis gegeven, dat de coupons, behoorende by de obligatien uitgegeven ter zake der beleeningen tot het voortzetten der werkzaamheden aan de aangelegde zoutpannen in het Rifwater alhier, en welke op den *eersten* dezer maand zyn vervallen, betaalbaar zyn gesteld ten kantore van den ondergeteekende, die tot dat einde de houders der bedoelde obligatien by deze oproept.

De Koloniale Ontvanger,
C. L. VAN UYTRECHT.
Curaçao den 24 April 1841.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 6 Mei 1841.

KRACHTENS eene by den Raad van administratie alhier van het pensioen fonds voor de W. I beambten, ontvangen dispositie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt namens gemelden Raad hierby ter kennisse van de daarby belanghebbenden gebragt: dat alle beambten, officianten of geadmitteerden in deze kolonie en de daaraan onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, welke eene aanstelling, admissie als anderzins van het Gouvernement hebben verkregen, of op de uitoefening hunner functien eenen eed aan het Gouvernement hebben afgelegd, voor zoo verre dezelve niet reeds als deelgeregtigden in het pensioen fonds voormeld zyn opgenomen, des verkiezende, zich aan de administratie alhier zullen kunnen adresseren ten einde tot de deelneming aan hetzelve fonds, het zy voor henzelven, het zy voor hnnne natelatene betrekkingen te worden toegelaten, met bepaling echter, dat die deelneming in geen geval zal kunnen plaats hebben met terugwerking van den tyd dat zy hunne aanstellingen, beneficien, admissien hebben verkregen of zyn beëedigd, maar altoos te rekenen van den dag waarop zy de eerste bydragen aan het fonds hebben betaald.

De Boekhouder by de administratie van het fonds alhier te lande,
A. BEAUJON.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende als gemagtigde van den Heer BENJAMIN ISAAC HENRIQUEZ, zal op Maandag, den 17 dezer, vóór zyn pakhuis in de Heere Straat, No. 24, by publieke opveiling doen verkoopen: Eene Plantagie genaamd VREDENBERG, door de wandeling JAN ZOUTVAT, EENIGE KOPPEN SLAVEN, enz.

Curaçao den 7 Mei 1841.
Jb. Am. JESURUN.

OPROEPING.

DE ondergeteekenden testamentaire Executeuren in den boedel en de nalatenschap van wylen JOHANNA CATHARINA CORPUS, alhier gewoond en overleden, roepen by deze op al de genen, die vermeenen mogten eenige vorderingen te hebben tegen dezen boedel om dezelven vóór of uiterlyk het laatst der aanstaande maand Mei, by den tweeden ondergeteekende inteleveren. Zoo mede worden hierby opgeroepen, degenen, die aan dezen boedel schuldig zyn om hunne rekeningen binnen den gemelden tyd te komen afbetalen.

Curaçao den 30 April 1841.
A. W. NEUMAN.
J. F. NEUMAN wz.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen